

vil paa denne Maade komme til at betale Afgift to Gange. Ved Behandlingen i Landstinget er disse Afgifter blevet fordoblet, men man ser af den Oversigt, som følger med det oprindelige Lovforslag, at de Beløb, der her er Tale om, og som bliver fordelt dels mellem Bykommunerne, dels mellem Amtskommunerne, ikke betyder ret meget. Naar København f. Eks. har haft en Indtægt paa denne Konto af 1,526 Kr., er det i Forhold til Københavns Størrelse og Budget et meget lille Beløb. Men endnu mindre har enkelte af Købstæderne faaet. F. Eks. har Frederikssund faaet 8 Kr., Frederiksværk 6 Kr. og Mariager endogsaa kun 3 Kr. Jeg vil næsten antage, at der gaar flere Penge med til Papir, Korrespondance og Lønning til dem, som skriver de fornødne Skrivelser og sender Pengene, end hele Indtægten for de paagældende Byer og Kommuner andrager. Jeg tror derfor, at man ikke skulde være gaaet videre ad den Vej. Naar man paa saa mange andre Punkter i Lovforslaget har gennemført Fremskridt, skulde man ogsaa have gjort det paa dette Omraade og afskaffet disse Afgifter, thi der er, som sagt, ikke megen Mening i dem. Hensigten: at skaffe Kommunerne en Smule Ækvivalent for de Ekstraudgifter, de har med Vejene, kan maaske være god nok, men Afgiften er, som sagt, ganske i Strid med den gældende Praksis. Naar man vil henvise til Bommene i København, vil jeg dertil svare, at vi ønsker at blive af med dem; kun fordi de betyder en Indtægt for Københavns Amt, har det sine Vanskeligheder at faa dem afskaffet. Jeg henstiller den Tanke til Udvalgets Overvejelse, i hvert Fald hvis man fastholder, at Automobile og Motorcykler skal betale Afgift til Kommunen som Bidrag til Vedligeholdelse af Vejene — den ærede sidste Taler mente jo endog, at man skulde være gaaet videre ad den Vej og have krævet endnu større Afgifter —, at fritage Motorcykler og Automobile for Bomafgifterne, for jo flere Indtægter disse Bomme faar, des vanskeligere bliver det at blive af med dem. Det er jo en Slags Dobbeltbeskatning, der her er Tale om.

Uden at jeg altsaa, som jeg begyndte med at sige, skal komme ind paa de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget, vil jeg gerne udtale, specielt som Repræsentant for Lyngby-Kredsen, at jeg er udmærket tilfreds med den Ordning, som er truffet med Hensyn til Strandvejen mellem Skovshoved og Taarbæk. Bebyggelsen der er af den Beskaffenhed, at Støvplagen med den

stigende Færdsel vilde blive ganske ulidelig for Beboerne, ikke mindst for Fiskerbefolkningen, i hvis Huse Vinduerne sidder meget lavt lige ud til Strandvejen. De vilde saa godt som aldrig kunne aabne Vinduerne — det kan saamænd være galt nok endda —, saa jeg er meget tilfreds med den trufne Ordning, hvorefter Automobilkørselen henvises til andre Veje.

Sluttelig skal jeg omtale Spørgsmaalet om Bøderne. Overfor den ærede sidste Taler og den højtærede Justitsminister maa jeg erkende, at det naturligvis principielt er rigtigt, at Bøderne gaar i Statskassen, men adskillige af Hjælpekasserne paa de Steder, hvor Automobilene anvendes i stor Udstrækning, har haft betydelige Indtægter ved disse Bøder, og har man først en Gang faaet en Indtægt, slipper man den meget nødig; det kunde vel ikke gøre saa meget, om man paa dette enkelte Omraade lukkede Øjnene lidt for det principielle og af Hensyn til det gode Formaal opretholdt det bestaaende Forhold, at Pengene gik i Hjælpekassen, saaledes som det ogsaa foreslaas i det foreliggende Lovforslag.

I det store og hele er jeg altsaa tilfreds med Lovforslaget. Min væsentligste Anke er rettet mod Bestemmelsen om Afgifterne, men den kan der maaske blive Lejlighed til at faa ændret i Udvalget, hvor man maaske ogsaa paa enkelte andre mindre Punkter kan foretage Smaaændringer i Forslaget. Jeg vil slutte med at sige, at ogsaa jeg ønsker, at det i den korte Tid, der er tilbage af indeværende Samling, maa lykkes os at faa gennemført Forslaget, alle interesserede vil sikkert glæde sig dertil.

J. Andersen: Det har glædet mig at høre de Udtalelser, der er fremsatte af de ærede foregaaende Talere, og navnlig glædede det mig at høre, at Regeringspartiets Ordfører (Nørgaard) ved denne Lejlighed talte meget mere forstaaende om denne Sag, end det er sket ved tidligere Lejligheder; hvor et andet æret Medlem har været Ordfører. Med Hensyn til den Udvikling, Automobiltrafikken har faaet, vil jeg udtale den almindelige Sætning, at naar der fremstaar en ny Opfindelse, hvad enten den er af teknisk eller anden Art, skal man ikke hindre dens Udvikling, selv om den i nogen Grad kommer til at konkurrere med eller endogsaa genere det tilvante. Man skal ikke forsøge at standse denne Udvikling, men derimod søge at regulere den og afhjælpe de Ulemper, der muligvis